

STRAFBARE ALCOHOLINTOXICATIE OF DRONKENSCHAP? EEN WERELD VAN VERSCHIL?

Alle BOB-campagnes ten spijt, nog steeds worden er bestuurders betrapt met het overmatig gebruik van alcohol tijdens het besturen van een motorvoertuig.

Dergelijk gedrag is uitermate asociaal en helaas al te vaak dé oorzaak van ongevallen en groot menselijk leed.

De Belgische verkeerswetgeving is in de laatste decennia in die mate geëvolueerd dat de maximaal toegelaten hoeveelheid alcohol in het bloed (of promille) beperkt is tot 0,5 (en sinds één jaar beperkt tot 0,2 voor bepaalde vrachtwagenchauffeurs).

Wanneer men als bestuurder op een gegeven ogenblik wordt betrapt met een alcoholpromillage van meer dan 0,5 is er sprake van “strafbare alcoholintoxicatie”.

Dit wordt gemeten aan de hand van een ademtest en -analyse, uitgevoerd door politiebeambten die hiervoor een speciale opleiding hebben genoten. Kan er geen test gebeuren ingevolge b.v. medische complicaties (astma of kortademigheid), wordt een bloedanalyse uitgevoerd door een daartoe opgevorderde dokter.

Eens de vaststelling gedaan dat de bestuurder teveel gedronken heeft, zal vaak (afhankelijk van de omvang van het overmatige alcoholgebruik) een beveiligingsmaatregel worden opgelegd wat concreet inhoudt dat de bestuurder van enkele uren tot maximaal 15 dagen zijn rijbewijs wordt ingetrokken en dus niet met een motorrijtuig mag rijden.

Opgelet, ook een fietser kan zo'n maatregel worden opgelegd wanneer hij betrapt wordt op overmatig alcoholgebruik op de openbare weg.

Vervolgens gaat het dossier naar het Parket, afdeling Politieparket, alwaar zal beslist worden om een geldboete op te leggen, dan wel om de bestuurder te dagvaarden om te verschijnen voor de Politie rechtbank van de plaats waar de overtreding is vastgesteld.

De inbreuk “strafbare alcoholintoxicatie” wordt dus vastgesteld aan de hand van een objectieve meting gebruik makend van een daartoe geijkt toestel.

De concrete invloed van alcohol op het lichaam is hiervan van geen tel.

Om te kunnen spreken van dronkenschap wordt gekeken naar de concrete invloed dewelke het overmatig alcoholgebruik op de bestuurder in kwestie heeft.

Het is dus perfect mogelijk dat bij de ene bestuurder een alcoholpromille van 1,5 ook aanleiding geeft tot dronkenschap terwijl een andere bestuurder maar tekenen van dronkenschap toont bij een promillage van b.v. 2 of meer.

Dronkenschap wordt dus niet (in alle geval niet alleen) beoordeeld op basis van het alcoholpromillage maar wel op basis van de uiterlijke tekenen van dronkenschap en een reken- en schrijfproef.

Vanaf het ogenblik dat de verbalisanten vaststellen dat ingevolge het overmatig alcoholgebruik de persoon in kwestie de controle over zijn daden heeft verloren, kan er sprake zijn van dronkenschap.

Waar dronkenschap – om evidente redenen - zwaar gesanctioneerd wordt (geldboete en (vaak) rijverbod) heeft het onderscheid met strafbare alcoholintoxicatie nog een belangrijke verzekeringstechnisch gevolg.

Een bestuurder bij wie enkel strafbare alcoholintoxicatie is vastgesteld (en geen dronkenschap) kan, wanneer hij een ongeval veroorzaakt met schade aan derden, achteraf door zijn eigen burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering niet worden aangesproken op terugbetaling van die uitgekeerde schade dewelke hij aan derden heeft veroorzaakt.

Blijkt de bestuurder (ook) in staat van dronkenschap het ongeval veroorzaakt te hebben, kan hij (mits aan bepaalde formele voorwaarden ook is voldaan) gehouden zijn om de schade die zijn eigen verzekering aan derden heeft uitbetaald, terug te betalen met een maximum van om en bij de 30.000,00 EUR.

Voormelde uiteenzetting bevat enkel de grote lijnen van de problematiek inzake strafbare alcoholintoxicatie en dronkenschap en geeft U geenszins een globaal en volledig beeld.f0985